

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan izvenem št. 1. in 2. pošta, ter vsake pošti prejemanj na avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemanj za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka ulica“. — Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Naša beseda po deželnem zboru kranjskem.

II.

V zadnjem članku (glej štev. 251.) smo razložili, da nijsmo, in zakaj nijsmo pobiti, če prav se je lani pri volitvah zgodilo čudo, da je 430.000 Slovencev v manjšino potisneno pod 30.000 Nemcev na Kranjskem. Zadnje zasedanje deželnega zbora je jasno kazalo, da moralično smo mi v večini bili, in da se je protivnej stranki nemškutarjev z lica in obnašanja brala ona uničujoča zavest storjene krivice, ki tlački krivca sedečega na obtožnej klopi, na kakoršnej je tako zvana usta-overna „stranka“ sedela.

Pred volitvami so pisali Dežman in renegati cele vrste članov o slabem gospodarstvu narodne bivše večine. In Dežman je prijel zopet staro slovensko pero, nekdanj rodoljubno in slavjansko, v stare roke, ter napisal znano brošuro: „Kranjci pazite“, ter v njej zavijal, lagál in razkladal, kakó zlo in zapravljivo dela z deželnim denarjem narodna stranka. Po svojem starem znanem izreku: „der prraktische Krainer“ mislil je Dežman, če le prav debelo o denarji lažemo, pa bomo predobili ljudi za sebe.

Na kmetih, kjer je narodna slovenska zavest, zlasti mej premožnejšimi (in ti so navadno volilni možje) uže lepo ukoreninila se, nijsmo Dežmanovci in Vesteneckovci nič opravili z vsem svojim laganjem: „Kranjci pazite“, ker kmeti Kranjci so res pazili, pa izpazili, da nij vere vreden oni, ki jim to kliče. Pač pa je to obrekovanje zlega gospodarstva prijelo se po mestih in trgih kakšnega polovičarja, in ga odvrnilo od domače stranke.

Uže tačas smo rekli: laž ima kratke noge; dejansko se bode pokazalo, da vse nij res, kar nemškutarji pravijo. In res se je tako zgodilo.

Pri proračunski debati je dr. Vošnjak, kateri kót doigoleten ul štajerskega deželnega zbora pozna tamošnje denarno gospodarstvo nemške ustavoverne stranke, in kateri kót skoro vedni bivši ul proračunskega odseka tudi posameznosti ali podrobnosti natanko pozna, — mogel s številkami dokazati, kako naši sosede vse dražje imajo, nego je pri nas narodna stranka imela, kako so tam deficiti, kjer vladajo somišljeniki naših nemškutarjev, a na Kranjskem je narodna večina še nekaj deželnega denarja prihranila. Nemškutarji na to nijsmo mogli nič stvarnega odgovoriti. Kar je Vesteneck ugovarjal, je bila le blamaža zaaj, ker hitro so ga podučili, da ne ve prav za prav, kaj je budget.

In še več. Deželni glavar g. Kaltenecker, kateri je duša nemškvalne stranke na Kranjskem, (Dežman pač mnogo ruje, ali spoštujejo

ga niti kranjski Nemci ne, po starem pregovoru „den verrat liebt man, aber den verräter verachtet man“), g. Kaltenecker sam je v javnem zboru priglasil, da za materijalne t. j. gospodarske stvari ste obe stranki (torej tudi narodna) enako skrbni bili. Isto je potrdil c. kr. deželni načelnik g. Kallina.

Kaj se vidi iz tega, če ne brezvestna, vseskozi nemoralna agitacija, vsled katere se je posrečilo nemškutarjem nekoliko filistrov po trgih in mestih prevariti, da so potem naredili „čudo golemo“, da ima 30.000 Nemcev na Kranjskem več zastopnikov nego 430.000 Slovencev!

Iz Bosne in Hercegovine.

Jajce v Bosni 1. novembra zvečer. [Izv. telegram „Slovenskemu Narodu“.] Mesto Jajce se je spominjalo na večer vseh Svetih, tukaj padlih slovenskih junakov. Podčastniki 53. peškega polka oplakujejo mile sodrugo ve in rojake, katerim je zla osoda preneglo prekinila življenje. Na grobovih migla nebrojeno svečic. Venci iz zimzelena in črne zastavice trepetajo nad zemljo, ki krije ostanke padlih za carja in brate svoje. Lep transparent nad grobom Slovenca Črnetca, lejtenta 17. polka. Slava jim!

Iz Mostara 23. okt.

S popisovanjem potovanja svojega iz Ljubljane v Hercegovino sem dospel zadnjikrat do Metkoviča, kjer smo praznovali 18. avgusta rojstveni dan Nj. Vel. cesarja; napili in obljubili smo mu pokorščino in zvestobo v bitvah, naskokih in bojih vsake vrste; po noči in po dnevi, na suhem in na morji, sploh vselej in vsak čas bojevati se, kakor se hrabrim vojakom spodobi. Storili smo bili to uže v Dubrovniku pred odhodom slovesno prednavzočnim generalom Poppenheimom; vsemu bataljonu sem jaz tačas prečital slovensko prisego, in lahko rečem, da so za manoj naši fantje veliko krepkeje in bolj navdušeno izgovarjali besede, nego Nemci za lejtentom T.

Kmalu je prišla prilika, ko je bila naša obljuba ostro skušana, spominjam vas le na vroče dneve pred Stolcem, v katerih je marsikatera krogla žvižgala nam nad glavami, in marsikateri bandžar je kazal svojo ostrost pri skrivenjenih naših mrtvih, ranjenih ali ujetih bratov! Tu en izgled.

20. avg. nam je prinesel nek ordonanc-officir povelje od Jovanoviča, da ima naša brigada skrbeti za zvezo z njim in glavnim stanom v Domanoviču; takoj sti dve kompaniji od nas tja odmarširali, a mej potjo zadenejo na sovražnika, ki je stal na desnem krilu na dobro utrjenem griči.

Naša desna stranska straža je bila prisiljena bolj k skupnosti (gros) obeh kompanij

se pomakniti, ker bi bila sicer obkoljena in izgubljena. Mej potom, kateri je bilo treba v hudem teku prekoračiti, je padel en mož na nekem travniku, a bližnji njegovi tovariši nijsmo znali, je li ranjen ali se je samo izpodtaknil. Še le na mestu, ko smo se zbirali, — okolo 500 korakov zadaj — smo zapazili, da res nekoga manjka na številu, za ime še nijsmo vedeli, tudi saniteti, katere smo prec odposlali, ga nijsmo mogli več najti. Ko smo se kmalu po tem vrnili, smo našli strašno oskrunjeno truplo poleg ceste; vsi udje so bili odsekani, na rokah še prsti razen palcev, — ki nijsta bila odrezana, ampak popolnem odtrgana, vrat prerezan do zatilnika, ta z jezikom vred iz ust strgan tako, da je bila glava ločena od trupla. Glava brez očij, brez nosa in ustnic je bila na kol nataknuena. S prvega nijsmo vedeli, kio da je, a brada nam je svedočila, da so to ostanki 1/2 ure prej še zdravega in krepkega kranjskega fanta, Hočevarja iz Velicij Lašč! Revez je bil ranjen le na desnej nogi, a moral je zadržati in turški lopov, ki je tičal skrit za kakim grmom ali za kako skalo, mu je prinesel najgrozovitejšo smrt!

Mislite si razburjenost naših vojakov po tem prigodku; vsakdo je hotel prvi, ko smo vstaše zopet nazaj na njih grič podili. Nij se torej čuditi osornosti poveljnika eskorte, ki je imela 3 ujetnike v Metkovič odpeljati; od začetka uže so se mu začeli vstavljati, — a on je v dokaz, da se nij šaliti z njim 84 letnega starca na mestu usmrtil, — tudi druga dva nijsmo Metkoviča videla, ubita sta bila na sredi pota.

Prihodnji dan 21. avg. smo šli pred Stolac rešit tam obkoljeni bataljon 32. p. polka; dopoldne je bil boj zelo hud, okolo 12 ure pa so zgintii vsi vstaši kar naenkrat, vzeli smo jih bili utrjeni grad H. R. Begoviča, kjer so imeli veliko municije spravljene, sami so pa tudi uže slutili, da jim zrak za hrbtom nij čist, — vrli Musić se je bil približal s svojimi.

Popoldne istega dne sem videl tudi osebno vrlega župnika Mušiča, ki nam je ravno v pravem trenutku na pomoč priskočil. — Prej so se turški vstaši vedno tolažili in klicali: „Ne boj se bratko, neče doiti veliko soldata“ a varali so se vendar.

Drugih novostij s pred Stolca vam nemam poročati, saj je vaš „Slovenski Narod“ uže obširneje in tudi natančne dopise prinesel o teh dogodkih, le to še pristavim, da je vrli Srb Mihalčič za svoje res izvrstno dejanje prijel zlato medaljo. (Spustil se je iz tvrdnjave po vrvi, in skoz sovražni tabor nam donesol pismo poveljnika tvrdnjave). Tedaj priskočim čas od 22. avg. do 9. sept., ko smo se preselili v Mostar.

Mostar je glavno mesto Hercegovine,

leži na obeh bregovih Neretve ima 18.000 prebivalcev, jedno lepo katoliško cerkev, okolo 20 večjih in manjših mošej, tu je sedež deželni oblastni, katoliškega biskupa („in partibus“) italijanskega in angleškega konzula itd. — tako ali vsaj temu enako mora Mostar popisati biti v tem ali onem zemljepisu. A jako bi se varal oni, ki bi hotel sklepati iz tega na obliko Mostara po družih evropskih mestih; tukaj nij onih krasnih poslopij in lepih sprehajališč, kakor drugod; oko se zamam ozira po onih umetno nastavljenih izlogah, katere pri nas memogredoči jako občudujejo, — tukaj je marveč kraljeval Turek, in vse turško se menda odlikuje le s tem, da je umazano, blatno, nečisto in na pol razpalo. — Primerjati smemo Turke v tem oziru le njih bratom in sorodnikom Magjarom na spodnjem Ogerskem. Kajti ulice so bile pri našem vstopu še tako kamenite, temne in blatne, da se je bilo istinito bati nesreče. Prebivalci, posebno Grki i katoliki — se še zdaj po noči le s svetilnicami na ulice upajo, ker se boje nenadnega napada, akoravno je od nas ustanovljena svitljava za silo dovolj.

Tik glavne ceste se hiše le redko vidijo, ker so same prodajalnice, v katerih prodajalci Turki leno noge navzkriž sedijo s čibukom v ustih. Kljub velikemu številu prodajalcev se vendar poštene reči, kakor jih mi Evropci potrebujemo, le redko in to za neprimerno visoko ceno dobivajo.

Do oktobra nij bilo v mestu nič vojaštva, razen gostih in močnih straž; vsi drugi smo bili v 2 taborih na južnej in severnej strani. Moj bataljon je bil na južnej strani kvartiran v turške kasarni, ki je pa le na pol izdelana.

Primitivnost le-teh Turkov sem imel priliko tam dovolj opazovati, — še odločenega kraja za gotove človeške potrebe nijso imeli, ampak v vsakej sobi je bila v kotu okolo 2□ velika luknja, in — ecce! to je zado-stovalo.

Zdaj smo v mestu kvartirani; Turkom to od početka nij bilo po volji, in hoteli so, da bi se kvartiranje še za jeden mesec odložilo, — a poveljnik mesta, oberst, 21. oktobra dotične deputacije še k sebi pustil nij, ampak odgovoril jim je po svojem pribočniku, da jim bodo pri najmanjšem uporu topovi s konaka takoj drugače odgovorili.

Dne 24. septembra je prišlo sem 108 kranjskih voznikov; možje so računali na zelo velik zaslužek, — no, denarja tudi res tudi veliko dobivajo, a konji so jim začeli crkati, ker morajo vedno na prostem biti; dva Ljubljčanca sta skušala tudi uiti, ali ujeta sta bila v Senju, in eskorta jih je do sem prignala z vozovi vred.

14. oktobra je bil slovesen vhod Jovanovičev, ki se je vračal od ekspedicije proti Trebinju in Klobuku. Tri deputacije so mu jahale nasproti, pri mestu so ga čakali katoliški otroci, ki so ga pozdravili s popevanjem naše himne, kar je nj. ekscelenci in vsemu spremstvu jako dopadlo; trije slavoloki s primernimi napisi so ga slavili kot osloboditelja, hrabrega moža, dičnega vojskovodjo itd., skora-raj da vse hiše so imele zastave, in zvečer je bila razsvitljava, kar je bilo se ve da le s svetilnicami mogoče, ker hiše nemajo oken na cesto.

Take svečanosti Turki kaj grdo gledajo, naj si bodo pri slovesnej sv. maši, pri pogrebu ali drugod; ker sprevidijo, kako slabo se da njihovo vpitje in kimanje z našo godbo in zvo-

nenjem primerjati. Njihove običaje, posebno pri pogrebi, vam bodem še posebej opisal, za zdaj naj to zadostuje. —

Dne 21. t. m. je prišlo 17 usmiljenih sester, in so uže prišle svoje delovanje v bolnišnicah; opravila imajo dovolj, od mojega bataljona samega je uže blizu 400 bolnikov pa še to število vedno raste. Nij se torej ču liti, da poročate šestokrat o sanitarnih vlakih, ki v Ljubljano pridejo; če bo od nas tudi zdravih se kmalu tja pripeljajo, ne vem, ker je število pri kompanijah uže jako zmanjšano po bolnikih, 163 mož pa mora vsaka kompanija imeti.

Važnejše novice vašega „Slovenskega Naroda“ prečitam večkrat našim slovenskim fantom, ki radi poslušajo, kar je novega v daljnjej domovini, drugi dan potem to gotovo uže vsi Slovenci vedo, kar jih je tukaj.

Še to! Ravno zdaj je dobil naš poveljnik brzojavno naznanilo od Filipoviča, da je kranjski deželni zbor hvalo izrekel deželnim sinovom, ki se hrabro in deželi v čast bijejo na jugu. Poveljnik naš je koj odgovoril v imenu bataljona, da se za to častno priznanje zelo češčenega čuti, in tudi Filipoviča naprosil, da naj to slavnemu deželnemu odboru sporoči.

Jaz imam nalog to ljudstvu v domačem slovenskem jeziku objaviti! Z Bogom!

J. S.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. novembra.

V *državnem zboru* je nemški poslanec Schönener utemeljil svoj predlog, naj se izroči znano vprašanje Auersperg-„Tagespost“ posebnemu odseku. Rekel je, da je zbornica to svojej časti dolžna, ker je več kot verjetno, da je Auersperg res neke njene ude podkupljivosti dolžil. „Povsod so poslanci, — dejal je, — kateri se za naslove, ordne, koncesije nazadnje domislijo, da ima vlada v tem ali onem prav, in vlada porablja njih človeške slabosti. Saj smo videli, kako je vlada dajala naslove skrivnih svetovalcev nekim poslancem za to, ker so za nagodbo z Ogerskim glasovali. Če je bilo mogoče v angleškem parlamentu glasove kupiti, tudi v avstrijskem to nij nemogoče.“ Tu nastane velik hrup, predsednik govornika k redu pokliče, Schönenerjev predlog se potem z vsemi proti 19 glasom odbije. — Potem so se vršile volitve v delegacije, ko sta še prej predsednik Rechbauer in minister Stremajer zagotovila, da zbornica ne bode odložena precej po volitvah delegacije, kakor se je bil glas raznesel. Poslanec Kotz, Nemeč iz velicega posestva češkega, pravi, da se neče udeležiti volitve, ker so njegovi kolegi le za one glasovati namenjeni, ki so Herbstu obljubili glasovati zoper Andrassyja. Demokratje du najski so rekli, da ne volijo v delegacije, ker nij berlinski dogovor predložen. Štajerski kmet-ski konservativci in Slovenca dr. Vošnjak in Herman so izjavili, da ne volijo, ker ustavoverci nečejo ustreči njih opravičenej terjavi, da bi jednega iz njih volili, kakor bi po krvnem in denarnem davku po pravici morali. Isto proglasijo moravski Čehi. — Prihodnja seja je denes. Adresna debata in kredit 25 milijonov za Bosno je na vrsti.

Češki listi zahtevajo *razpuščenje državnega zbora* in nove volitve pod tacim ministerstvom, ki bi stalo nad strankami in bi pustilo res ljudstvu voliti. — Tudi mi smo tega mnenja. Potem bi državni zbor vse drugo lice imel. Mi ne potrebujemo vladne podpore, niti ne protekcije, samo objektivnosti in nevtralnosti, pa boste videli, kako bodo pri nas volitve izpadle.

V *ogerskem zboru* je Tisza 1. nov. rekel, da zakon nič ne določuje, kedaj se ima berlinski dogovor predložiti. Vladam je povsod

na prosto voljo dano določiti kedaj. Terjanje, naj obe legislativi soditi o sprejemu ali ne-sprejemu meinarodnih političnih aktov, je ne-opravičeno. Mandat, vsled katerega se je okupirala Bosna, je stvar vnane in ne notranje politike. Potrebno je, da se vnanja politika harmonično vodi, ker se sicer vodi dualizem „ad absurdum“, in bi potem za njim prišel centralizem. Andrassy more delegacijam najboljša pojasnila dati, zato on (Tisza) prosil, naj se shod delegacij ne zavira in ne odlaga.

Vnanje države.

Iz *Carigrada* je „Pol. Corr.“ zvedela, da so Rusi v Burgasu nove vojske v Bolgarijo izbarkali, in da je ruska vojska okolo Adrianopolja prav močna. Isti vir dalje poroča, da je car v Livadiji generalu Tretlebnu rekel, da je bilo škoda, da veliki knez Nikolaj nij ob svojem času kar Carigrada zasél, ker bi bili Rusi po'em boljše mirovne pogoje dobili.

Angleški ministerski svet je sklenil, afganistanskemu emiru še jedno zadnje pismo — ultimatum — poslati, v katerem bodo Angleži zahtevali poročtev, da bode emir angleške interese odslej bolj spoštoval. Iz tega se vidi, kako se Angleži pripravljajo k vojski, ki jim je uže skoro napovedana.

V *Srbiji* bodo 12. t. m. volitve za narodno skupščino. Liberalna ali vladna stranka misli, da bode veliko večino imela, dasi takozvani konservativci in socialisti močno proti njej agitirajo.

Na *Francoskem* so volitve delegirancev v občinah, kateri bodo potem volili senatorje, skoro povsod republikansko izpale. Tako bode tudi druga zbornica francoska po večini republikanska. Reokcionarci ali kraljevci upanje izgubljevajo.

Domače stvari.

— (Občina črnomeljska) je v seji 31. oktobra imenovala g. dr. Janeza Bleiweisa za častnega občana, in bode 19. novembra poslala posebno deputacijo v Ljubljano, da g. dr. Bleiweisu ob priliki njegove 70letnice izroči dotično diplomo.

— (Iz Zagreba) so se oglasili dozdej, da pridejo na g. dr. Bleiweisovo 70. letnico: gg. hrvatski zastopniki M. Mrazović, Miškatović, Kukuljevič, Ivan Vončina, dr. Kopač in dr. Vidrič.

— (Diplome za dr. Bleiweisovo sedemdesetletnico.) Ker je več manjših občin pri nas naročilo tiskano diplomo za izvolitev dr. Bleiweisa kot častnega meščana, preskrbeli smo več odtiskov. Zatorej naznanjamo slovenskim občinam, da take diplome, s katerimi se ima dne 19. novembra t. l. gospodu dr. Janezu Bleiweisu naznaniti, da je izbran za častnega občana, dobivajo po 50 kr. v narodnej tiskarni, ali pa pri gospodu Ivan Hribarju.

— (Obiskovanje grobov na vseh svetnikov dan.) Marsikomu se je na vseh svetnikov dan oko zasolžilo, ko je stopil na poslednje počivališče; marsikomu je zginilo vse veselje iz srca, ko je videl neizmerno žalost zapuščenih sirot, katere je pijeteta do dražih izgubljenih pripeljala na njihove grobove. Vzvišen, premissljevanju namenjen je predvečer praznika vernih duš, in kdo, ki sicer vesel prepeva, in od veselja do veselja leta, se ne bo spomnil, ako stopi ta dan na pokopališče, da morebiti:

V mrtvaškem prtu nam pred koncem dneva Molče trobental bo: „memento mori!“

Izredno lep dan, kakoršni so v novembru redki, privabil je neštevilno množico Ljubljčanov in okoličanov na pokopališče. Mnogo jih je sicer res prišlo le „zijala prodajat,“ večini pa je vendar velelo obiskat grobove nežno notranje čutje, ki ne dá pozabiti

tega, kar je bilo človeku v življenju milo in drago. Ta dan se tudi v življenju narodov pokaže pravo duševno razpoloženje, kajti na grobovih odličnih njegovih mož, ki so se v življenju za vzvišeni cilj „domovini in narodu služiti“ žrtvovali, na grobeh teh mož pokaže se, ali jih je narod tudi vreden bil ali ne, ali mu žive hvaležno v spominu ali ne. In priznati moramo, da se je naš narod svojih odličnih mož, ki počivajo na ljubljanskem pokopališču, dostojno spominjal, kajti vsi so bili z lepimi venci in trobojnimi trakovi ozališani. Kjer počivata ženijalni Matija Čop, in za narodno vzbujajo velezasluzni Valentin Vodnik, na teh dveh grobovih viseli so venci; samo srce je moralo obiskovalca zažalati, ko je videl spomenika uže v tako slabem stanju. Sedaj, ko ste rodoljubni rodbini Vodnik in Knež nad obema grobovoma napraviti dali streho, spodobilo bi se, da se tudi nadgrobná spomenika renovirata, kar bi gotovo male stroške prouzročilo. Čitalnica naj bi se stvari poprijela. Posebno lepo ozališan je bil grob prof. Ivan Tuška. Videti je bilo koj, da razen slovenskega naroda žaluje po njem tudi netolažljiva soproga in drobna deca, kajti po grobu je bilo lepo nasajeno mnogo lepih cvetic. Najlepše ozališan pa je bil vsakakor grob letos umrlega skladatelja Anton Hajdriha, katerega so se tržaški Slovenci spomnili, ter mu poslali na grob krasen venec. V čast jim bodi, kajti hvaležnost je res najlepša čednost. Ako konečno še omenimo, da tudi grobovi prezgodaj umrlega plodnega pisatelja Andrejčkovega Jožeta, in talentiranih pisateljev Fr. Cimpermana ter Iv. Mohorčiča niso bili pozabljeni, dopolnili smo s tem svoje poročilo, in pristaviti mu imamo le še, da se ie, kakor vsako leto, tako tudi letos „Sokol“ spomnil svojih umrlih udov s tem, da jim je postavil piramido, na katerej je žalibog uže veliko imen zapisanih, ter jim zapel tri zборе. Ljudstva se je okolo Sokolove pirade in okolo pevcev vse trlo.

— (Iz Dunaja) se nam piše, da bode denes v soboto v adresnej debati govoril grof Hohenwart.

— (Pohvala naših slovenskih vojakov.) Polkovnikovo povelje. Livno, 30. septembra 1878. Njegova kr. visokost, gospod oddelkov poveljnik, vojvoda Württemberg je blagovolil denes vpricho generalov in štabnih oficirjev tukaj zbranih štirih brigad pred njihovim obličjem te le besede meni reči: „Zahvaljujem se 17. polku za njegova izvrstna, neprimerljiva dela, za hladnokrvni mir, red in pogum na bojiščih v lahkem, radovoljnem, veselodušnem zmagovanju, in prenašanju izvenrednih težav in trpljenja v najneugodnejših krajnih in vremenskih razmerah. **Nij boljšega vojaškega krdela, nego je ta polk,** in slavni 10. lovski bataljon, katerih vrednost sem poznal v petih letih, v katerih sem bil jaz njima poveljnik.“ Ukazujem, naj se naznanijo te vzvišene — nas tako časteče in hvaleče besede zmagovalnega našega oddelkovega poveljnika vsem oficirjem in možem vseh šestih polkovih bataljonov, in prepričan sem, da bode Kuhnov polk v vseh delih temu pripoznanju vedno sijajno zadostoval in v borbi se vedno izvrstno držal, za katero izvrstnost sta mi uže v poprejšnjih bojih njegova kraljeva visokost, kakor tudi njegova cesarska visokost, naš gospod brigadir nadvojvoda Ivan srečo voščila. Posebno izvrstno se je držal polk tudi v bojih 26. in 27. septem-

bra 1878, ko je na dano povelje z veliko natančnostjo in odličnostjo zaprl mnoge, skoro v nedohodnih krajih ležeče utriene kraje, kamentate kule in stolpe. Jako sijajni, natančni in v resnici junaški so bili boji, ki so se bili za izvršitev te naloge, če tudi se je moralo zaradi ranjenja promeniti vodstvo v bataljonu in kompanijah. Jako sijajna sta bila pogum in odličnost, ko so se odvrčali sovražnikovim napadi, in poskušnje, da bi se probil; čuditi se je kreposti, s katero se je v močnej burji in ledenem dežji, skozi 24 ur brez vode in ognja, prebilo veliko trpljenje na potu in v bojih ponoči; posebnega priznanja je vreden junaški boj za naše ranjence pripadnej tvrdnjavi po ostrem rekognosciranju, in izrekam v polkovnem imenu hvalo gospodoma stotnikoma Stromajerju in Slivniku, njiju oficirjem in moštvu, ker so se junaško, prav viteško tvegali lastnega življenja, da so oteli ranjence smrtnih muk, nečloveškemu sovražniku iz besnelih rok.

Prieger m. p., polkovnik.“

— (Volka ustrelil) je ta teden krčmar Medén iz Bégunj pri Crknicah. Šel je bil na lov na srne, ko mu prideta dva volka čez pot. Jeden volkov hoče Medenovoga psa zgrabiti, ta beži proti svojemu gospodarju, kateri z dvema streloma zver podere. Drugi volk je utekel.

Postano.

V št. 244 „Laib. Tagblatt“ od 23. okt. 1878, dolži Franc Inocente (Gastwirth, Haus- und Realitätenbesitzer) mene A. Ditriha, da sem jaz z nekim tovarišem prišel v njegovo hišo, in mu dan pred volitvijo deželnega poslanca 10. julija 1877, 6 butelij vina, kvalitete po njegovej določbi, ponujal, ako pri volitvi narodno glasuje.

Narodnemu svetu znana so drzna sredstva nemčurjev, čuditi se tedaj nij, če tudi ta Franc Inocente, moje takrat izrečene besede, v obrekovanje moje osebe obrača. Resnično, rekel sem mu, naj narodno voli, in če zmagamo, bom jaz sam iz veselja na to plačal šest butelij vina, — iz tega pa ne izvira ponudba, tem manj indirektno podkupovanje glasov. On tedaj nij imel prilike moje ponudbe odbijati, ponižal se je pa vendar za čestitljivi hrivec v njegovem „pravičnem značaju“ mi odgovarjati: Prinesi mi 500 gld. kakor mi jih bo Deudal, da lahko zidarje izplačam, pa bom Obrezo volil. Bil sem tudi jaz, J. Lavrenčič dan pred volitvijo v njegovej hiši, pri kateri priložnosti se je on proti meni ravno tako izrazil, kakor proti g. A. Ditrihu, kar bodem zmirom trdil.

Franc Inocente razklada, da je gostilničar, hišni in gruntni posestnik; ne ozira se pa na pregovor: Man müsste nur in den Grundbüchern nachschlagen, wie viel bereits darauf intabulirt ist. Premalo se še povišuje, on je še „friseur in raseur“, po zimi tudi svinjeklavec, potem „Café Turko“, katero ime pa se ima le ženskemu spolu zahvaliti, — zakaj, naj se prime sam za nos. Zarad izreka „Café Turko“ si šteje v nečast nas tožiti, obljubuje nas pa preteptati, — se ve, to bi bilo za takega tepežateljnega človeka zelo častno.

Za najin odgovor naj se pa on zahvaljuje le znanemu „šribarju“, ker ova „Erklärung“ vsa po „privat studijah“ diši.

Postojna 30. oktobra.

J. Lavrenčič.
Anton Ditrich.

Dunajska borza 2 novembra	
Enotni drž. dolg v bankoveih	60 gld. 40 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	62 „ —
Zlata renta	70 „ 95
1860 drž. posojilo	112 „ 25
Akcije narodne banke	783 „ —
Kreditne akcije	224 „ 25
Napol	9 „ 39

C. kr. cekini	5	58
Srebro	100	—
Državna mark	57	95

Oklic.

Vtorek 5. novembra 1878, se bode popoldne ob 2. uri v Podgori, in sicer na lci mestu, razširjenje ceste po podzvetniku oddajevalo.

Načrt, račun stroškov in pogodba oddaje in se more sploh pri vrhniškem županstvu ogledati.

(373) Prvomestnik: **Karel Galle.**

Umeteljno

zobe in zobovja

vpostavljam po najnovejši metodi brez odstranitve starih korenin in brez vseh muk.

Popolnem nemučno zobovne operacije izvršujem uporabljjuoč prav prijetno delujoči **razveselilni gaz** (dušikov oksidjaneec).

(346—6) **A. Paichel,**

zobovni zdravnik,
stanuje ob Hradeckega mostu 1. nadstropje.

Marko Wir empfohlen geschützt.
als Bestes und Preiswürdigstes

Die Regenmäntel,
Wagendecken (Plachen), Betteinlagen, Zellstoffe

der k. k. pr. Fabrik

von M. J. Elsinger & Söhne
in Wien, Neubau, Zollergasse 2,

Lieferanten des k. und k. Kriegsministeriums, Sr. Maj. Kriegsmarine, vieler Humanitätsanstalten etc. etc.

(195—101)

G. PICCOLI,

lekar v Ljubljani, na dunajskej cesti „pri angelju“,

priporoča:

i. Tr. Rh. Comp.
sploh imenovana

Franc-ova esenca,

izvrstno pomaga zoper vse notranje bolezni v želodcu, pri telesnih zaprtijah, hemoroidih itd. Ta tinktura se vsakej družini najgorkeje priporoča, ker je uže veliko tisoč ljudem k zdravju pripomogla. Steklenica s podukom o rabi vred velja 10 kr.

2. **Dr. Mora-ovo zdravilo zoper mrzlico** pomaga pri tej bolezni neizmotljivo, steklenica velja 80 kr.

3. **Ma linčni sok** (Bimbeerabguss) iz domačih, gorskih malin, v steklenicah, ki drže 1 kilo — po 80 kr. — Temu, ki več kupi, še ceneje

4. **Anaterinina ustna voda,** steklenica velja 60 kr., in **zobni prah,** škatljica po 40 kr.

5. **Prah** za pokončanje bolh, ščurkov in družega mrčesa iz pravih dalmatinskih rož, paket po 10 kr.

6. **Homeopatična apoteka,** popolnem uredjena po prof. Haager-ju.

1 steklenica jagodie velja 10 kr.

1 steklenica tinkture velja 20 kr.

Vsako zdravi o se natanko po naročilu pripravi v zahtevanej stopni možno.

7. **Dorsch — ribje olje,** se rabi zoper škrofelje, škrofelnačne kóstne bolezni, sušico, kašelj i. t. d., steklenica velja 60 kr., z železododijrom 1 gld.

Gospod G. Piccoli, lekarničar v Ljubljani.

Kašelj in teška sapa sta me hudo nadlegovala, zato sem po zdravnikovem nasvetu tri mesece zavžival Vaše Dorschevo ribje olje z železododijrom. — Uže po zavžitji nekoliko steklenic sem čutil veliko olajšanje, — zdaj pa se imam samo izvrstnej zdravilnej moči tega olja zahvaliti, da sem kašelj čisto odpravil, in svoje zdravje zopet zadobil. Zato morem to zdravilo očitno najgorkeje priporočiti.

V Ljubljani, dne 9. septembra 1878.

Janez Kilar, trnovski kaplan.

Pismena naročila z naslovom: **G. Piccoli,** lekarna v Ljubljani, se točno izvršujejo proti poštnemu povzetju. (337—11)

Tuji.

1. novembra:

Pri Slonu: Ilar iz Litiže. — Dr. Tavčar iz Kranja. — Polak iz Trsta. — Broser iz Dunaja.
Pri Maliču: Schlesinger iz Dunaja. — Schwarz iz Grada. — Blüh, Regul iz Dunaja.

Praktični inženir

France Tomšič,

v Ljubljani, v Šelenburgovih ulicah, nad gostilnico „pri starej zaponi“ (Schnalle) prevzema vse v njegov delokrog spadajoče opravke in sicer: izvršitev planov, projektov in proračunov za stavbe vodne, cestne in pozemeljske (poslopja); dalje vsakovrstne cenitve imenovanih stavb, ravno tako tudi razmerjevanje in delitve zemljišč itd.
Imenovane stavbe prevzema tudi v popolno izvršitev. (356—3)

J. Debevec

v Ljubljani, Gradišče, rimska cesta 57/19, priporoča:

treboveljski premog

(Prima-Glanz-Stückkohle),

in

bukova drva,

uže razkosana, po najnižji ceni z dovažanjem na dom. — Izvršujejo se tudi naročila z 1, 2 ali večkratnim dovažanjem na mesec. — Plača se ob priliki vročbe. — Blagovoli naj se natančni naslov n. zniniti. (361—2)

Priporočilo.

Podpisani naznanja najuljudnejše, da je bil na svetovni razstavi v Parizu, ter more zdaj izdelovati

obleke za gospode

po najnovejši noši, elegantno in prav po ceni. Švojim čestitim p. n. naročnikom za njih zaupanje zahvaljevajoč se, prosi se zagotovilom realne in ročne postrežbe še na dalje za blagovoljna mnogostevilna naročila.

Franjo Železnikar

v Ljubljani.

(323—5)

Karel S. Till

trgovstvo s knjigami in papirjem, pod Trančo št. 2, zaloga vseh potrebstij za urade in kupčijstvo; zaloga navadnega, pisemskega in zavijalnega papirja. Vse potrebstij za merjevce (inženirje), slikarje in risarje. Najnovejše v konfekciji za papir. Zapisovalne in opravilne knjige. Izdeljujejo se tudi monogrami na pisemski papir, visitne karte in pisemske zavitke. (158—102)

Kdor si hoče zdatnih

pristranskih dohodkov

hitro in gotovo prislužiti, piše naj pod naslovom: „1000“ Annoncen-Expedition G. L. Daube & Comp. na Dunaju, na kar bode dotično izvedel. (343—6)

G. Schmidl & Comp.

trgovina se suknom, kurentnim, manufakturnim in modnim blagom, ter pravimi ameriškimi Howe-, Singer-, Wheeler & Wilson-šivalnimi stroji

v Celji,

poštne ulice števil. 36,

priporoča po najnižjih cenah svojo bogato in dobro izbrano zalogo:

sukna, volnate in bombažaste (baumwollen) robe za moško in žensko obleko;

vse vrste belega in pisanega barhanta, raznobarvnega tiska, kotenine in kambrika za spodnjo žensko obleko;

trdnega pravega in bombažastega platna, za telesno, namizno in posteljno rabo;

velikih in malih svilnatih, volnatih in bombažastih robcev (rut); iz volne pletenih sukenj, rokovic in nogovic, žimnic (matratzen) in odej, ter družega jednacega, tukaj ne omenjenega blaga.

Dopošiljajo se — ako se pismeno želja izrazi — vse te reči na ogled, in spiski cen, od katere vrste blaga koli.

Naročila se dobro in nemudoma izvršé.

(370—1)

Šivalni stroji

se prodajajo na obroke po 5 gold. vsaki mesec, in 10 gold. naprej.

Poroštvo za nje 5 let, poduk v šivarji brezplačen.

Mi darujemo vsakemu

najpotrebnejše domače orodje, kakor: žlice za kavo in jedi, nože in vilice itd. itd.

Od konkurznega upraviteljstva pred kratkim na nič prišle velike angleške tovarne za britanija-srebro smo dobili poziv, naj vse izdelke od britanija-srebra, ki jih pri nas v zalogi imamo, za majheno odškodnino prevoza in 1/4 delavske plače darujemo.

Ako se vpošlje znesek ali tudi proti povzetju cene, ki je pri vsacem izdelku označena, samo za povrnitev stroškov prevoza iz Angleškega na Dunaj in majhen del delavske plače, dobode vsakdo sledeče

zastonj.

6 kom. britanija-srebrnih žlic za jedi, 6 kom. baš takovih žlic za kavo, vkupe 12 komadov, stalo je prej gl. 6, a sedaj stane vseh 12 komadov vkupe gl. 1.95

6 britanija-srebrnih namiznih nožev z angleškimi ostrinami, 6 kom. baš takovih vilic, vkupe 12 kom., kateri so prej stali gl. 9, stoji zdaj vseh 12 vkupe 3.25

1 zajemalka za mleko, težke vrste, prej gl. 3, zdaj 1.85

1 britanija-srebra, najtežje vrste, od najboljšega prej gl. 4, zdaj 1.25

Poleg tega elegantni svečniki, par po gl. 1.—, 2.—, 2.50, 3.—; zdelice po kr. 50, 75, 80, gl. 1.—, 1.40; majolke za kavo ali čaj po gl. 2.—, 2.50, 3.—, 4.—; sladkorne klešče po kr. 35, 50, 80, gl. 1; sladkorne pšice po gl. 2.—, 2.80, 4.—, 5.50, 7.—; sladkorne sipnice po kr. 25, 40, 75, 90, gl. 1.—; sklenice za kis in olje po gl. 2.50, 2.80, 3.50, 4.75, 5.—; pšice za surovo maslo po kr. 75, 95, gl. 1.70, 2.80, 3.25, 4.—; ter še mnogobrojni izdelki.

Osobitega pozora vredno.

6 komadov namiznih nožev, z najfinejšimi ročaji od britanija-srebra, z angleškimi jeklenimi ostrinami, 6 komadov baš takovih vilic, 6 komadov težkih izvrstnih žlic za jedi, 6 komadov baš takovih žlic za kavo, vkupe 24 komadov, ki so prej stali gl. 15, stane zdaj vseh 24 komadov le gl. 4.60.

Te stvari so izdelane od najfinejšega britanija-srebra, ter se

garantira za 15 let.

da ostane njih barva vedno bela. Naj se tedaj vsakdo z naročili pohiti, ker se bo radi take cene kmalu vse pekupilo. Naslov in jedini kraj, kjer se more vse to naročiti v c. kr. avstro-ogerskih deželah je:

Glavna zaloga izdelkov od britanija-srebra
Blau & Kann, Wien, I., Elisabethstrasse 6.

M. Neumannova velika zaloga narejene obleke.

Za gospode:	Za dečke:
Suknene zimske suknje . . . gl. 16	Suknen menčikov . . . gl. 10
Sukneni menčikovi . . . " 20	Suknene obleke . . . " 12
Menčikovi iz lodna . . . " 14	Črne obleke . . . " 16
Moderna obleka . . . " 22	Lovske suknjice od lodna . . . " 4
Črna obleka . . . " 25	Zimske suknene hlače . . . " 4
Jesenske površnje suknje . . . " 12	
Lovske suknjice iz lodna . . . " 7	
Suknene hlače . . . " 7	
Ponočne suknje . . . " 10	
Reithofferjev dežni plašč . . . " 9	

Za otroke

Za otroke od 2 do 8 let:
Obleke iz klobučine brez hlač . . . gl. 3:50
Lovske obleke s hlačami . . . " 4:50
Suknena obleka s hlačami . . . " 6:—
Površnje suknje . . . " 7:—

Za gospé najnovejši paletoti z Dunaja:

Suknje po obliki za gospode od palmerstona . . . od gl. 6 do gl. 24
Suknje po obliki za gospode, ratinaste ali šopkinaste . . . " " 10 " " 20
Suknje po obliki za gospode, iz sukna stisnjenega . . . " " 14 " " 38
Moderni dežni plašč od sukna . . . " " 9 " " 22
Elegantne ponočne suknje od klobučine . . . " " 8 " " 18

priporoča

M. Neumann,

v Ljubljani, slonove ulice št. 11.

Izvanjska naročila se s povzetjem natanko izvršujó, in ono, kar se ne dopade, brez ovire zamenj. (335—5)